

לישראל - הורגשה אטמוספירה יהודית וחרדה לעתיד היהדות. הביאו לי דרישת
שלום מיעקב ומג' פרוסקוואר. הוא מתכוון לבוא הנה במאי. היו שעתיים של קורת
רוח אמתית.

חיים הודיע כי פולה חבוא מחר עם אריה.

15.3.65, יום ב'

מצאתי מתקא שלי (על נייר פנסיון של גיטה אשר): לידה וחיים הם מתנת

הורים - אמא ואבא. אהבת הלשון והתנך וגם אהבת הארץ ירשתי מסבא ומאבא.

הארץ והתנך - שני מקורות קיומנו, לא בימינו אלא בכל הדורות. אנו אזרחי העולם,

וכל הנעשה בעולם לא זר לנו. אנו שוחרי התרבות העברית, אבל התרבות האנושית

כולה שלנו היא. נעשינו אזרחי עולם רק מפני שיש לנו ארץ וריבונות לאומית,

בלי אלה היינו בניס חורגים, ושני אלה - קשרינו לארץ וקשרינו לאנושיות - מקורם

בתנך. ספר ויקרא - כאילו כולו אָוסק בדברי פולחן, ריבונות ובנסמה. אבל בו

נאמרו הנשגבים ביותר בספרות האנושית: וכי יגור אהו גר בארצכם לא תחננו אותו,

כחזרח מכם יהיה לכם, הגר הגר אחכם, ואהבת לו כמוך, כי גרים הייתם בארץ מצרים

(ויקרא יט, 33-34), לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובשמורה. מאזני צדק,

אבני צדק, איפת צדק והיו צדק יהיה לכם (שם 35). חוקה אחת יהיה לכם ולגר

ולאזרח הארץ (במדבר ט' 14). חורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אחכם

(שם, כו 16) הקהל חקה אחת לכם ולגרי הגר, חוקת עולם לדורותיכם, ככם כגר

יהיה לפני ה' (שם 15).

חודעה יהודית, לא רק ע"י החנך, אבל בלי החנך לא חיתכן, כי הוא המקור

המאור. ממי עוז, למי עוז, למה עוז? ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום

(תהלים כט' 11).

לא העשה עול במשפט, לא השא פני דל ולא תהדר פני גדול – בצדק חשפט

עמיתך (ויקרא 5).

– מצאתי גם פתקא, כנראה מהימים הראשונים לבואי הנה אחרי פרישתי

הסופית מהממשלה, בה רשמתי לי סדר עבודה יומי, שלא נחקיים אף בחלקו:

"סדר עבודה רצוי: 9-12 כתיבה; 13-14 קריאת היסטוריה; 14-15 לימוד חנך;

15-16 לימוד איטלקית; 16-17 קריאת ספרדית; 17-18 צעדה; 18-19 ארוחת ערב;

19-20 מכתבים; 20-21 קריאה יוונית; 21-22 קריאת פילוסופיה; 22 – הכנת הכתיבה

למחר". מאלה נחקיים רק כתיבה (חלקית) צעדה, מכתבים; קריאת פילוסופיה בשכבי

לישון.

– טלפן לי הבוקר חיים: ישיבת המרכז נסחימה בבחירת מזכירות של למעלה

מששים. אלמוגי וחבריו ויתרו על אסנון גולן, שאר השלושה נבחרו. למה עשו זאת?

חיים אמר שיבקש את אלמוגי להחקש אתי.

- טלפן אלמוגי. בחרו מזכירות של 64, מהם רק עשרים שלו. סרבו לאמנון
באשר הוא מנהל מחלקת אנשי שרגא לא תמכו בהם, ואילו סרבו היו נשארים רק
10 בחוץ. לא הסכמתי לעמדה זו. אלמוגי הבטיח ל"קפוץ" הנה באחד הימים הקרובים.

- בעשר באה אצלי רבקה גובר. סיפרה לי על האוטוביוגרפיה, על חבל לכיש,
על חגיגת עשור לכיש, על וועד המסדר מנסה לעכבה מחוץ לחבל לכיש.
היא ואברהם מתכוננים ביולי לנסוע לרוסיה. יש להם 5 אלפים ל"י למסע זה.

16.3.65, יום ג' יב' אדר ב'

היה זה יום ביקורים: בר זוהר, חגי אשד, שרגא נצר, 6 סטודנטים גרמנים,
מאה חברים ממפעל החשמל בחיפה, ועד החינוך (אלינור, גבריהו, שנהבי, דר. לוריה).

חגי אשד מוטר ההספר. חושש להדפיס הספר, שמא אחר כך הממשלה תמנע
הפצתו (אבסורד). הוא צריך לחזור ללונדון, כי פה אינו מקבל משכורת מ"דבר".
אמרתי לו שיש להדפיס בספר אחד כל החומר. יש לראות את חומר, וכשיסכים
אסור החומר שלו לצנזור, ויש להניח שלאחר שבוע אקבל או חזרה. אני בינתיים
אכין החומר שלי - נוסף על מה שהגשתי לשר המספטים, בעיקר על ועדת השבעה ועל
חומר מפלגתי החושף הכל.

שרגא נצר שרוי קצת במבוכה על הנעשה במפלגתי. הגדלתי מבוכתו בספרי לו
כי יש בדעתי להודיע למזכירות כי איני מקבל שום מינוי מטעם המפלגה ואיני מאמין